

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda: Budapest, IV. hímző-utca 7. sz. Keddi, 1877. 2 október

Előfizetési díj: Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva: Egy évre 20.- Félévre 10.- Negyedévre 5.- Egy hónapra 1.50

Előfizetési felhívás az "EGYETÉRTÉS" október-december negyedévi folyamára.

Október elejével a jelen év utolsó negyede kezdődven, figyelemztetjük és kérjük tisztelt olvasóinkat, kiknek előfizetési m. hó végével lejárt, hogy új megrendeléseiket mielőbb megtenni sziveskedjenek.

Előfizetési árak: Egy hónapra 1 ft 80 kr. Három hónapra (okt.-dec.) 5 ft - kr. Hat hónapra (okt.-máj.) 10 ft - kr. Egész évre (okt.-sept.) 20 ft - kr.

Lapunk minden nap, tehát hétfőn és ünnepek után következő napokon is megjelenik. Az előfizető nevének, címének, lakóhelyének s az utolsó postánként tisztázott címről kérésük, hogy a lap szerkesztésében hiba ne történjen.

Régi előfizetőink legújabb számban cselekednek, ha címszavainkat a postautóval szelvére ragasztva beküldik a kiadóhivatalnak.

Az előfizetési pénzek és postai utalványok Budapestre az "Egyetértés" kiadóhivatalba (hímző-utca 1 szám alá) küldendők.

Az "Egyetértés" kiadóhivatala. A zsendár politika.

A velencei köztársaság ama korszakáról, midőn a kémekek és a szbirrekek, az oroszlanpostának és az olomfedeleknek az idegrázó borzalmak krónikáiban oly kiváló szerep jutott: följegyezi a történelmet, hogy e rendszer annyira belevőkezett a népszokásba, mint a híres karneval. A nobilitás a halászsuhanczok a szerelmi kalandokon törte fejét férfi és nővilág egyaránt. Eljártak gerlét játszni holdvilágnál a gondolán: s rá mindjárt lett belőlök a kór, feladó és brávó.

modja iránt. Hiszen ha a főbenjáró bűnök felségáru, hütlenségi, gyilkossági esetek legközelebbesbejevel volna is az erdélyi ügyben szó, még akkor is több kímélettel tartoznák végezni kötelességeit a lelkiismeretes és jellemes sajtó. Akkor sem állana hivatalának színvonalán, ha kémet, rendőrt, vizsgáló bírót megelőzve, tolla szakadtából kiáltozná: "Meg van a bűn, fogva az ember, feszítétek meg!" Minő véleménynyel legyünk azonban a mostani esetről, a mikor színfalhasgató ordítózással legióról, expedícióról, fölkelésről oly modorban beszélnek el történeteket, a melyekkorre enged következtetni: vagy lágyfejük, a kik újságvadászó mondakkal törnek rá a közönségre elgeztetve; vagy árulók, a kik a discretióval tovább adott terveket, közönséges feladók gyanánt, a nyilvánosság útján hozzák a rendőrhatalóságok tudomására. Így vagy amugy, mind az ügy, mind a személyek, mind az igazság tisztessége eljárást követelne. A sajtót Lamarine szerint az emberi szellem e folytonos szikrázását nem rendőrlaktanyák béréseledei emelik a nagyhatalom erejére: nem a titkos jelvényök "közlekedési helye ez a hol gondolatot cserélnék és feladást teljesítenek; nem hurok, gyilkos és kelepce ez, fogd meg fejlejtőket által kezelve: hanem fegyver, melyet a szabadság és jog nevében forgatnak, hogy ha valamennyi szabadság és jog elveszett, ez egyel visszaszerezze valamennyit.

"Zsendárokkal van-e dolgunk?" Ezt kérni bosszankodva és keserűen a közönség, mióta olvassa a "földfedezéseket", a melyeket egymást tüllözöttül versenyben boesítanak nyilvánosságra. És látva a fegyverelkobzás dolgában napirendre hozott denunciatori "hétz-et, elálmélkodva keressük a férfit, a ki a mit hall négyeszmeközi beszélgetésben, vagy megdun a hang által félrevezettet bizalom közlekedéséből: nem köti a világ orrára. Nem kíván akkor, a midőn egész apparatus dolgozik rajta, hogy ártatlan csinyből országos nagy dolgot és a közérzelemnek tettekben kifejezést adni készülő terv megbeszüléséből államot s rendet mentő eseményt csináljon.

Bernáth Gazsi, a kinek adomái ép apropra kerültek a könyvtáru asztalra, ugyancsak jókorát nézne, miként lesz az ő szunyogjából elefánt. Mert hát, ha mindazt betűrölö betűrölönek veszünk is, a mit az erdélyi határátelépés tervezett expedíciójáról írnak a lapok: maga a terv közjogunk, államrendünk, törvényeink és szokásaink, a példák és előzmények után, abszolút nem képez büntethető cselekményt. Meglehet, rendőri kihágás esete foroghat fen a csempészés miatt, ha ugyan e fegyverek rendes elárulásra nem voltak szánva. Mint csempészett fegyverárak csak akkor képeznek a hütlenségi vád czimén fenytő eljárás tárgyát szolgáló bűntettet, ha az ország ellenségének szánván eladásra, a kivel háboruban vagyunk, vagy háborúra készülünk. Az erdélyi terv azonban, a székegy fedhetetlen hazafiság kezessége mellett, kizár minden lehetőséget a

fegyverek ily felhasználására. Magyarország és a dynastia természetes ellensége ellen készültek azokat a katonai kaland egyik tagadhatatlanul bősiesen vakmerő vállalatában forgatni. Sem belzavar, sem zundelés, sem fölkelés nem volt alapja e tervnek: tisztán az egyéni szabadság önfeloldozással járó vállalata volt ez a testvér és jó barát részére.

Igen, de a monarchiának hivatalosan megállapítani vélt "semlegessége" nem tiri meg fegyveresek toborzását idegen hatalom megtámadására, mert az nyílt megszegése volna a nemzetközi viszonyban elvállalt álláspontnak. Körülbél e szavakkal esörtetnek a prondra, a kik köteleességüket vélik teljesíteni, a midőn egy titkos utakon járó, képmutató, nyílt szót, nyílt eljárást kerülő külügyi politika ismeretlen megállapodásait a nagyon is köztudomású botrányokkal szemben, védelmezik.

Engedelmet! Mi azt felelünk erre, a mit a halálbüntetés eltörölését védelmezőnek mondtak: "Járjanak elől a halálbüntetés eltörölésénél a gyilkos urak." Magyarán a semlegesség vélt ügyére vonatkozólag ez annyit tesz: "Járjanak elől a semlegesség szigorú megtartásában a grancsár urak!" De míg a nemzet érzelmeit nyilvánosan és kihívólag botránkozottat oly tényekkel járnak elől, a melyek a semlegesség megtartását csak Törökország rovására kötelezik: addig a mondók vagyunk: egyenlő eljárásra, egyenlő mértéket. Felsoroljuk-e a tények töménytelen sorát, a melyekkel kezdve a külügyi hivatalon a legutolsó határig, cynikus durvasággal sértették meg a Magyarország közvéleményére rácsörtölt semlegességet? Elkezdjük-e rendben a vasuti kocsik kikölesztésétől a bosnyák lázadók és feketehegyi kamibálók kedvéért elkövetett diplomatai és katonai viszáleléseket? Mi adunk szabad átmenetet a galicziai vasutvonalonokon orosz katonai szállítmányoknak, élelemnek, hadiszernek? Mi bujtogattuk-e a fölkelést a Törökország vassal állásában? Mi boesítottuk, át a horvát- és dalmát határokon a monarchia határain fölfigyvert "önkényeseket." Mi állítottuk-e meg Belgrad és Cetinje falainál bőszen fenyegetéssel a diadalittas török hadakat? Mi hátorítottuk-e Romániát a szerbdekek aljas megszegésére, orosz szövetségre és támadó háborúra? Mi tettünk meg minden lépést orosz érdekében a legnagyobb erkölcsi szolgálatoktól a legkisebb anyagi támogatástól, zágrábi hymuszttól kassai toasztig, Reichstadt találkozástól salzburgi légyottig, a hadizenet jóváhagyásától az orosz vérengzések legyegetéseig?

Nos urak, ki itt a bűnök, ki érdemel vizsgáláti fogságot, börtönt és kalodát, ha már kém, sajtó és hatalom rajta vannak, hogy bűnöst fogjanak? Hiszen a vitéz és lelkes székegyek még csak katonaszállítójegyrést sem folyomadtak a filléreikkel subventionált vasutakra; pedig a legkevesebb sem tiszteletre méltó államhatalom vérszemét, sőt jogot adott nekik erre a szerbek támogatására küldött orosz katonáknak nyilvánosan és mérsékelt áron

való ki-be utaztatásában. — És végre is, miért ne táborozhattak volna nyíltan is saját szakállukra, a nemzet közérzetének és közérdekeinek megfelelő politikával szövetségben, egy törökbarát expedícióra, a mikor ugy sem a kormány maga compromittálja magát, mint compromittálta az oroszok érdekeiben, s a mint nem átalotta compromittálni magát, a nemzetközi örendelkezési jog kijátszásával, egy forradalmi invasionalis politika keresztülvitelére a mexikói császár részére megengedett toborzással? Nem a székegy expedíció volna az első, a melyre toborzának, s nem is oly expedíció, melyely nem átalottak egy idegen világ részének megzavarására törni, hogy kormányalkotót, népszavazatot, államfüggetlenséget a fegyveres erőszak legbrutálisabb eszközeivel megzavarják.

Tanácsoljuk vesse jól lathá a kormány mind e visszaéléseket, mind e előzményeket, ha a zsendár rendszer időszakanak fogsái és botrányai közé nem akar tévedni. Figyelje meg a közhangulat izgatottságát, mérlegelje eszközeinek törvényességét, mert isten lesz aztán irgalmas, ha a kamarilla szolgaságában, az alkotmányos szemfényvesztés mai lejtőjén a megfélemlítés reactionarius eszközeihez folyamodik, a melyeket a nemzet részéről csak felháborodás és visszautasítás követelhet. A székegy készülődés története, a mennyiben kisűnek valamit, csak a tanulságra, de nem a megtorlásra ad anyagot. Megtanulhatja immár Andrásy ur, a ki ócska élceket pattogtatott, "honfirtársainak" tüntetési láza felett, hogy az oroszellenes áramlat szenvedélye sokkal mélyebben gyökerezik sziveinkben, hogy sem felutakon szép szónál, csengő pohárnál állana meg a nemzet politikai öntudata. Hogy is állhatna meg, midőn a nemzetközi üzemek terén 1849-iki császári manifestum szellemét látja kísérteni e jelszóval: "A magyar nemzetet armánnyal vagy oroszakkal, szövetségben vagy a nélkül fel kell olvasztani az idegen népek sokaságában, hogy ki legyen törölhető az élő nemzetek sorából?"

E jelszónak mi nem vetjük alá magunkat! E jelszóval ki nem békíti nemzetünket sem az álszolgálatosság, sem az erőszak! Soha, soha!

Ne a székegyek perbefogásán kezdjétek hát el, hanem pereljétek be minket milliókat az isten előtt a váddal: Ime a nemzet, a mely nem akar öngyilkos lenni. Verhovay Gyula.

Sua-la, szeptember 16. (Külön harszeri tudósítónktól.) Egyik táviratomban tudattam, hogy a legközelebb érdekes hírek fognak érkezni a dunai harcztérről. A nélkül, hogy elmondottam volna, mit értek ezen érdekes hírek alatt, (mert beláthatja mindenki, hogy ezt táviratilag közölni tilos) mindenki megmagyarázhatta magának, hogy a török offenzíva folytatását értették.

Rövid az idő, mely az idej hadjáratra alkalmas, s így a törököknek sietnie kell, nehogy a muszka hadak Bulgáriában telejenek. E mellett az is tagadhatlan, hogy Plevnán baj van, s nehogy ott catastrofa következék be, Mehemed Ali pasa jónak látja idejében dolgot adni az orosz hadseregnek.

A legutóbbi csatározások a törökök fölnyírt tettek tanúságát, s bár tekintélyes segélyesapatokra van még kilátás a serdáknak, még sem várhatja ezeket be, nehogy a gárda megérzése megfordítsa a mostani helyzetet.

Most tünik csak ki, mennyire elhanyagolták az oroszok keleti hadállásait, hogy minden kilátást elzárta maguk elöl, miszerint Mehemed Ali csapatait feltartóztatassák s e helyett összes erejüket Plevna ellen koncentrálják, oly annyira, hogy a török fővezénylet szükségesnek tartotta egy másik hadtest felállítását a nyugoti vonalon, mely a Plevna ellen működő oroszokat, hátra fenyegetné. Sumláról kiszakították 18 zászlóalj, vagyis másfél hadosztályt, ehhez a Balkán tulsó oldaláról estotlak még két hadosztályt, miáltal már eddig 42 zászlóalj hagyta el Sofiát, mindannyian nizamok s redifek. Eme hadosztályokat egy hatalmas seregű fogják kiegészíteni, és pedig a mustafizokból, miután Asziából 110,000, Európából 45,000 másod osztály mustafiz, behivatásá rendelkezett el.

A már Orhanióban táborzó csapatok, az előbb Sukum-Kaléban a működő kitünőség mellett nagyon éri a lovasság hiányát, s ezért a mustafizokkal kitünő arab lovásokat kap. Eme új hadtest vezénylete az erélyről ismert Sefket pasára bízott, ki Sumlából már el is érkezett Orhaniéig. A jeles tábornok óriási üldözéseknek volt kitéve bulgáriai hadjáratá miatt, s az angol befolyásnak volt tulajdonítva, hogy Európában nem kaphatott parancsnokságot, sőt ruscsuki kormányzóvá történt kinevezése is visszavonott. Az angol intriga most is dolgozott ellene, azonban a porta kijelenté, hogy a fiatal tehetőséget nem nélkülözték, s így bizta rá az új nyugoti hadsereg parancsnokságát. Sefket pasa be nem várta a mustafiz segédsapatokat, azonnal megkezdte a Plevnát ezernyi oroszok ellen támadását.

Eme újonnan felállított hadsereg óriási szükség van, miután az oroszok teljes erőkkel nyomultak nyugot felé, oly annyira, hogy a bjelai posztóknál alig hagyta számra lehet haderőt, mintha csak maguk akarának Mehemed Ali közeledtét, hogy ezáltal teljes erőkkel, hol Ozmán a pasa, hol meg Mehemed Ali ellen működhesse, s felejtették azt, hogy a két tábornok közös actiót is kezdhet.

Arra nem számítottak az orosz urak, hogy a hosszu vonalt megszállva tartó török hadsereg könnyen concentrálható, s nemcsak Mehemed Ali és Ozmán a pasák, de maga Szulejman pasa is részt vehet ama ütközetekben, melyek ez idej hadjárat sorsát fogják eldönteni.

A török tábornokok jól tudták, mit akar a muszka hadvezérelt, s ezért nemcsak 10 zászlóalj segédsapatok vonattak Sumlából a működő hadsereghez, hanem az eski-djuma-i s razgrádi hadsereg egyesítése mondatott ki, hogy közösen operáljanak Bjela ellen. Az eski-djuma-i hadsereg Popkoe őij nyomult a kara-haszán köi ütközet után, s miután a muszka kizsoltak előle, azonnal folytatja útját s Popkoe ői 4 órányira Cerna-Suffában tőrt tábor. — E közben a kaczaljevoji török tábor is megmozdult, átkelvén a Lomon, gyorsan nyomult Bjela ellen.

AZ "EGYETÉRTÉS" TÁRSZÁJA.

A KÖSZÖRÜS.

Történelmi regény. — CHAVETTE JENŐ. Fördította Mentaller Lajos.

ELSŐ RÉSZ. — 2-ik folytatás.

A directorium, részint elődei bünei, részint saját ügynökeinek hibái miatt igen jól tudja, hogy e perczben az egész nemzet által megvan vetve, s kigunyolva, miután Franciaország megálázása neki tulajdonították. — Rastadban büntetlennel meggyilkolták teljhatalom megbízottunkat; Olaszországi hódításaink Scherer ügytelensége, Championnet és Macdonald szerencsétlenségei miatt el veszték; Brune kénytelen lesz Hollandiából kivonulni, ha rigtón segélyt nem kap. — A köztársaság ki van merülve, nem képes sem katonát sem pénzt annyit küldeni a hadsereghez, a mennyi Hollandia, a Dunánál, Piemont, Nápoly és Rómában szükséges volna, így tehát minden ponton vissza vágunk verve, s nemcsak a le szűnő gyözeve. — És miért? Mert a directorium feltékény lett egy ember dicsőségére, s népszerűségére, s mindent elvetett, hogy az elválasztás. — Mindent megtekint, hogy létrejöjjön a végzettség egyiptomi expedíció, jóllehet tudták, hogy teljesen hazatalona, s ezt csak azért tették, mert az expedíciót Bonaparte oly országba távozott, melyből sohasem fog visszaterüni. — A directorium félté, mert éri, hogy annak egész más vágyai vannak, minthogy az ő nagyon is aláaknázott hatalmukat védelmezzék. — Ugyvan, ez volt az ő egyetlen és valódi okuk, mondá Joon.

— Amen! kiáltá vigan a lovag. — Igy tehát nyitva áll előttünk az ut, — folytatá az Abbé, a pillanat kedvező, mert a háboru következtében a directorium pénz és katonák nélkül magára van hagyva. — Már az utakat sem képesek védelmezni, s így vitéz csahojainknak lehetősége van tőve a postákat, és máhalkosikat megállítani, s az állam pénzeit elkobozni. — Már annyi rendőrrrel sem rendelkeznek, hogy képesek lennének azon számos és utalatos chaffeur bandákat megfékezni, melyek a vidékeket tartják rettegésben, s már oly vakmerően, hogy egész Páris kápjáig nyomulnak előre. Mindentelgy kiköszögés nyomor, és átkozódás! Általános gyűlölet a directorium, mely ünnepekkel, melyeken a legnevezetesebb költőtanos costumokban jelennek meg — ői el a drága időt. — Ez alatt daczára a kihirdetett halálbüntetésnek, visszatérnek az emigransok az országba, s szaporítják, s erősítik a royalisták sorait. — Sokáig nem tartja magát e nyomorult kormány, mely feltékény volt azon egyedüli emberre, ki képes lett volna őt megvédeni, s most néhány éhes kardcsörtétől reméli biztonságát, kik vagy árulók, vagy nem eléggé befolyásosak. — Igen, — de mily szerepe leend kegyed terében e nőnek? kérdé Beralec. — Erről majd később. Midőn a rosszul sikerült Pructidor 18-iki összehívás alkalmával a már részintre megnyert Pichegrut ellette lésálól, ő ezt nem a köztársaság iránti léségéből tette, — őt csak azon állás érdekelte, melyet mi oly sokáig haboztunk megvásárolni. — Ő fölöttünk háliott kívánt aranyban, vagy egy millió kétszáz ezer líver évi jövedelmet; ezen felül a Chambord kastélyt. — Valóban jó étvágya van, mondá Joon. — Ha oly sokáig haboztunk a szabott ár kifizetni, annak oka az volt, mert kénytelenek voltunk várni míg az amnestia megérkezik részére, s azon husz tanácsagt részére, kiket pártunkra hódítani ő kötelezte magát. — Halogatás közben azon gondolata támadt, hogy felakarkjuk ültetni; s így történt, hogy Pichegrut kivel együtt még előbbi úpon összehívó volt, de a kitől tartott megtámadta, és sikerült is legyőznie.

— De az a nő? az a nő? sürgető türelmetlenül a lovag. — Most már Barras éri, hogy a palló inog lábai alatt, s szívesen csatlakoznék hozzánk, de fél, hogy az ellenünk elkövetett vétéséget nem fogjuk neki megbocsátani. — De hát szövetkezzünk vele. — Nem. — Ha egy újabb árulást ki akarunk járulni, nem szabad a kezelményezőknék lennünk. Neki kell az első lépést megtenni, s akkor majd biztosítjuk magunkat úgy, hogy nem esz neki kibúvája. Csak is pénzsel lehet őt megnyernünk, miután iszonyú teközlási fedezésére folyton szüksége van pénzre. Igyekszünk kell, hogy mentül nagyobb pénzszavara jusszon; és épen kedvesse az, mely e tekintetben hasznunkra lehet. Ha ma vagy holnap indittatva lesz azon nő tulesigazított követeléseit kielégíteni, ki azt igen könnyen megtehette, ha ily jó tanácsokat elfogadna egy... Ugy látszott az Abbé alkalmas kifejezést keres. — Egy jó barát... egészíti ki Joon az abbót, ki észrevette, hogy a tisztelendő a "szere" szót nem akarja használni. — Igen egy jó barát. Ezen eseten Barras azon helyzetbe jutna, hogy fénytelen lenne hozzánk fordulni, esakhogy azon nő kívánságának eléget legyen, kit rajongásig szeret. — Igy tehát nekem kell vállalkoznom a tanácsadó szerepére? mondá Joon. — Talán vonatkoznék elvállalni e szerepet, kérdé élenek az Abbé, ki félt, hogy előadás lehottotta a fiatal ember kedvét. — Nem, hisz ön azt mondta, hogy veszálylyal van egybekötve. — Igen veszálylyal, még pedig olyannal, melyre őnt nem is figyelmeztetem, miután nem sikerült kiphatalomni; azonban ezen veszályly köztetében már mint mondtam, a miénk közül három elveszett. — Homann jött-e nő? Kicsoda? Nem tudom. — Egyszerre csak feltűnt Barros ünneplényan. Miután előtte való nap még teljesen ismeretlen volt, misnap már úgy volt ismeretes, mint a ki teljesen uralkodik Barros felett. — Egyben azonban biztos vagyok, s ez az, hogy e nő felett titkosan öröknek, s mindenki el lesz mel-

lőle távolítva, ki megkísérli őt azon czéltól eltántorítani, mely felé haladnia kell. — Eleinte azt hittem, hogy a Bonaparték érdekében működik, azon nagy számú rokon érdekében, kiket a tábornok hátra hagyott. — Bizonyára, hogy helyét melegen tartásák, vélekedett Joon. — Az Abbé beretve folytatá: — Nem, a Bonapartéknak nincs semmi köze e complothoz, melynek egyéb czélya nem lehet, mint hogy Barras valakébe bilineselék. — Barras azonban nem oly ember, ki ingyen oadaaja magát, ő csak eladó, és pedig óriási áron.... — Es hangosan felkaczagva folytatá: — A Bonaparték pedig szegények, mint a templom egerei. — A lovag most felemelkedett, s menni készült. — Hol találhatom meg azon nőt? kérdé. — Ma este elnökölni fog az ünneplényan, melyet Barras a Luxembourgi kertben rendez. — Jól van, ma este oldala mellett fogok lenni, mondá Joon, miközben kezét nyújtott az Abbénak. — Hova szállt? kérdé ez. — A "strucz" (l'Autruche) szállodába, a de la Loi előbb Richelieu utcában. — Jól van, mielőtt beesteledik küldök oda önnek kétszáz Lajos aranyat az előleges költségek fedezésére. — Midőn a fiatalember távozó léptek halloita, a magára maradt Abbé ezeket morgotta. — Ez az utolsó játék, ennek sikerülni kell, mivel minden ki van előre számítva, mindent előre láttam. — Sajnós, hogy azon ellenfelekre nem számított az Abbé, kiknek létezését nem is sejtette, s kiket a "Köszörüs" czimboráinak neveztek. — II.

A figyelmes szemlélők megállapították, hogy az oly keresetforrások, melyeknek czélya a különféle élveket s gyönyöröket táplálni, sohasem szaporodik el oly mérvben, mintha általánosában ayomor van, és a kereskedelmi s politikai tekintetben pangás állott be. — Lehet, hogy ennek nyitját ott találjuk fel,

A budapesti áru- és értéktőzsde árjegyzései.

(HIVATALOS.)

A bécsi tőzsde árjegyzései.

september 30.

XI.

Table with columns for 'Gabona árak 1877. october 1.', 'BÚZA', 'Kötvények', and 'Különféle termények'. It lists various agricultural products and their prices.

Table listing 'Kötvények' (bonds) with columns for 'Ár', 'Tartva', and 'Befizet'. It includes entries for Magyar vasúti kölcsön and others.

Table listing 'Különféle iparpapírok' (various industrial papers) with columns for 'Ár', 'Tartva', and 'Befizet'. It includes entries for Erzsébet-gőzmalom and others.

Table listing 'I. Osztrák államadosság' (Austrian state securities) with columns for 'Ár', 'Tartva', and 'Befizet'. It includes entries for Egy. jár. jegy and others.

Table listing 'VII. Elsőbbségi kötvények' (Priority bonds) and 'VIII. Magánsorsjegyek' (Private securities) with columns for 'Ár', 'Tartva', and 'Befizet'. It includes entries for Alföld-fiumei pálya and others.

HIRDETÉSEK

Advertisement for 'BUDAPEST legelőssibb butorbevásárlási forrása.' listing various goods and their prices.

Advertisement for 'WALSER FERENCZ' featuring an image of a steam engine and text describing his work as a mechanical engineer.

Advertisement for 'Lucsenbacher Pál' featuring an image of a hammer and text about iron and steel products.

Advertisement for 'THE GRESHAM' life insurance company, listing terms and rates.

Advertisement for 'BUDAPEST-BÉCS' steamship line, listing routes and schedules.

Advertisement for 'tűzifa-raktárait, gőzfavágóit' (firewood stores and sawmills) by Lucsenbacher Pál.

Advertisement for 'Nehéz kórt' (difficult disease) treatment, listing symptoms and medical advice.

Advertisement for 'Braun Mór' shoe store, listing various styles and prices.

Advertisement for 'Titkos betegségeket' (secret diseases) treatment, listing symptoms and medical advice.

Vertical text on the right edge of the page, including page number 'XI.' and various small notices.